

138. Bătălia de pe râul Gurăslău

Radu Dan Alexandru

BĂTĂLIA DE PE RÂUL GURĂSLĂU

Sigismund Bathory, tocmai se pregătea,
Să cucerească marele ținut al Transilvaniei,
Dară o armie îi ținea piept aprig într-o doară,
Oastea lui Mihai Viteazu și cu a lui Basta,
Ei, văzu că cătinel, se avîntă, se ancorează în lupta,
Cît mai acerbi, și cît mai aprigi, veneau să lovească.

Cu săbii drepte, cu barde, cu topoare și măciuci, împung armia lui Sigismund,
Și sînge din trupuri, cad pe ăst plai pînă pe înserate,
De picau ostași polonezi, turci, tătari, ungari, lăsîndu-se pe spate,
Nemaivînd nițcai de aer, ori acea caldă răsuflare,
Cînd, văzură ei că Mihai, și oștirea atît de avîntată,
Cu teamă în sîn, fugeau maghiari peste holde,

Dară nu mulți apucară, că munteni iute, îi alergară,
Și, capete lor, de pe trupuri cu săbia, le reteziră,
Încît cădeau livide ele, fără ' oleacă de viețuire,
Că, te speriai, de ce se petrecea pe aist cîmp,
Ce aduna, trupuri pe holde unul peste altu', mormane se făceau,
Și, oastea lui Mihai, tot nu se oprea, și doborau,

Din ce în ce mai mulți, și mai cu patos, pe unguri, transilvănenii, îi lovea,
De ți-era ei milă de ei, și te gîndeai cum de nu fugeau,
Din calea oaste-i, ce o conducea Mihai Viteazu,
Dară, nimica nu-i clintea și tot loveau mai iritați, ca talazu'
Cu barda, în stînga și în dreapta pentru a-și apăra,
Ținutul muntean, ce din strămoșilor, îl tot aveam

Dară, Mihai avu ideea strălucită, de a ataca prin flancuri,
Pricinuindu-le atîtea morți maghiarilor, lui Sigismund,
Încît fost-a nevoit să se înapoieze, din fața oștiri, mari,
Iară, lui Mihai Vitezu, ce a condus-o fără de frică, pentru a-și apăra mîndră, țară,
Fugeau înfricoșați și o tăiau pe unde vedeau unguri cu ai lor ochii, într-o doară,
Lăsînd în urmă pe turci, pe transilvăneni, pe bulgari pe aceste plaiuri, împădurite.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

11.07.2020.

Volumul al 20 lea "EPOPEE"

POEZII ONLINE

Radu Dan Alexandru "Alias"-MISTERUL POEZIEI.